

वा० रा०

॥ २१० ॥

प्रतिनिशाचरः ॥ जगद्राममयंपश्यन्निर्वेदात्स्वगृहं विशत् ॥ निकुंभिलांततः प्राप्य होमं चक्रे जिगीषया ॥ ध्वंसितं वानरैर्द्रैस्तदभिचारात्मकरिपोः ॥ पुनरुत्थाय पौलस्त्योरामेण
सहयो धितुं ॥ दिव्यं स्यंदनमारुह्य राक्षसैर्निर्ययौ बहिः ॥ इदं निर्गमनमाश्विनशुक्लप्रतिपदि ॥ ततः शतमर्खादिव्यं रथं हर्यश्वसंयुतं ॥ राघवाय स्वसूतेन प्रेषयामास भक्तिमान् ॥ तंतु
मातलिना नीतमारुह्य रथसत्तमं ॥ स्तूयमानः सुरगणैर्युयुधेतेन राक्षसा ॥ ततो युद्धमभूद्वोरंमरावणयोर्महत् ॥ सप्तान्हिकमहोरात्रं शस्त्रास्त्रैरतिभीषणैरिति ॥ ततः मातलिरथागम
नदिनोत्तरं ॥ एवं च नवम्यांतद्वधः ॥ तदुक्तं कालिकापुराणे ॥ रामस्यानुग्रहार्थं वैरावणस्य वधाय च ॥ रात्रावेव महादेवी ब्रह्मणा बोधिता पुरा ॥ ततस्तुत्यक्तनिद्रासानंदायामाश्वि
नेसिते ॥ जगाम नगरीलंकां यत्रासीद्राघवः पुरा ॥ आगतइति शेषः ॥ इदं चागमनं रात्र्यंते तदैव मातलिरथागमनं ॥ तत्र गत्वामहादेवी तदा तौरामलक्ष्मणौ ॥ युद्धेन योजयामास स्वयमं
तर्हि तां विका ॥ राक्षसानां वानराणां जग्ध्वा सामांस शोणितं ॥ रामरावणयोर्युद्धं सप्ताहं सान्य योजयत् ॥ व्यतीते सप्तमे रात्रे नवम्यां रावणं तंतः ॥ रामेण घातयामास महामायां जगन्म
यी ॥ यावत्तयोः स्वयं देवी युद्धे केलिमुदैक्षत ॥ तावत्तु अष्टरात्राणि सर्वे देवैः सुपूजिता ॥ निहते रावणे वीरे नवम्यां सकलैः सुरैः ॥ विशेषपूजां दुर्गायाश्च केलोकपितामहः ॥ सकलैः सु
रैरित्यस्य सहेति शेषः ॥ रामरावणबाणैस्तु युद्धं चावेक्ष्य भीतिदं ॥ तृतीयायां तुलंकायाः पूर्वीं त्तरदिशि स्थितं ॥ स्वातिनक्षत्रयुक्तायां भीतं सुरवलं महत् ॥ शांत्यर्थं वारयामास देवेंद्रो वच
नाद्धरेः ॥ शांत्यर्थं भयशांत्यर्थं ॥ ततस्तु श्रवणेनाथदशम्यां चंडिकां शुभां ॥ विसृज्य चक्रं शांत्यर्थं बलनीराजं नं हरिः ॥ रिपुजनितभयशांत्यर्थं मित्यर्थः ॥ नीराजितं बलः शक्रस्तत्र रा
मंसलक्ष्मणं ॥ संभाष्य प्रययौ स्वर्गं सह देवैः शचीपतिः ॥ इति वृत्तं पुरा कल्पे मनोः स्थायं भुवंतरे ॥ पुरा कल्पे यथा वृत्तं प्रतिकल्पं तथैव तु ॥ प्रवर्तते स्वयं देवी दैत्यानां नाशनाय वै ॥ स्थायं
भुवमन्वंतरूपे पुरा कल्पे इत्यर्थः ॥ प्रतिकल्पं प्रतिमन्वंतरमित्यर्थः ॥ जलप्लवसामान्येन तत्रापि कल्पव्यवहारात् ॥ प्रतिकल्पं भवेद्रामो रावणश्चापिराक्षसः ॥ तथैव जायते युद्धं त
थैव त्रिदशागमः ॥ एवं रामसहस्राणि रावणानां तथैव च ॥ भवितव्यानि भूतानि तेषु देवी प्रवर्तते ॥ तां पूजंति सुराः सर्वे बलं नीराजयंति च ॥ तथैव च नराः सर्वे कुर्युः पूजां यथाविधि ॥
बलनीराजं नराजं कुर्याद्वलविद्वद्वये इति ॥ इयं च ब्रह्मबोधिता महादेवी अग्नौ प्रविष्टासीतैव भगवच्छक्तिरूपेति प्रतिभाति ॥ अतएव ब्रह्मवैवर्ते प्रथमं शविभागे ॥ प्रतिकल्पं वि
ष्णोश्चरितं कीदृशमिति नारदप्रश्ने ब्रह्मवाक्यं ॥ स एव भगवान् नूनं प्रतिमन्वंतरं मुने ॥ वधाय दुष्टदैत्यानां भूमिभारकृतां भुवि ॥ कलिद्वापरायोः संघौ भविष्यति न संशयः ॥ प्रतिकल्पं

यु० कां०

॥ २१० ॥